

[Vanggaard.]

Hindring for en Tilnærmelse til Nordmændene.

Grønlænderne har egne repræsentative Organer, de to Landsraad, der skal spørges i alle vigtige Sager angaaende Grønland, og der var Forbitrelse over, at de ikke blev spurgt angaaende Traktaten med Norge af 1924; var de blevet spurgt, var Svaret sikkert blevet et Nej, og der er ikke den mindste Grund til at antage, at det vilde falde anderledes ud, dersom Spørgsmaalet stod om Landets Overdragelse til Norge.

Jeg har ved denne Lejlighed ment at burde nævne disse Realiteter, paa Baggrund af hvilke den omtalte norske Agitation hører hjemme i Fantasiens Verden.

Ser man historisk paa Sagen, da uddøde de islandske Kolonister i Grønland, de gamle Nordboer, omkring 1450, og hvorfor? — fordi Norge ophørte med Besejlingen af Landet. Grønlændernes hele nutidige Civilisation og Kultur er dansk, men vil man tage historisk paa Tingene, da har Danmark jo langt mere Ret til de skaanske Lande f. Eks., men vi Danske har den nutidige Opfattelse, at ihvor smertefuldt disse Landetab end har været for os, saa mener vi ikke, at det er vor Tids Sag at gaa i Rette dermed. Vi regner med, at disse Lande er blevet iblandt Brødrefolk, og Skaane er i vore Dage for os Broen mellem Danmark og Sverige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Frits Clausen har Ordet for en kort Bemærkning.

Frits Clausen: Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Henning Hasle, hvilken dybere Mening der laa i hans Pointering af, at jeg havde raabt Hør til det ærede Medlem Hr. Jens Møllers Tale om sønderjyske Forhold. Jeg kan roligt sige over for dette høje Ting, at jeg fuldstændig slutter mig til det ærede Medlem Hr. Jens Møllers Krav om, at Sønderjylland, Danmarks Grænseland mod et stort og mægtigt Rige, bliver befriet for de Folkeophidsere, der direkte har det som Profession.

Endvidere vil jeg henstille til det ærede Medlem Hr. Henning Hasle, naar han vil imødegaa noget af det, det ærede Medlem Hr. Jens Møller sagde her, saa at imødegaa den Bog, som blev nævnt her, af Dr. Lorenz Christensen, som kræver en Imødegaaelse fra dansk Side. Det er for en dansksindet Sønderjyde harmfuldt at se, at saadanne Paastande ikke kan tilbagevises. Det er harmfuldt at se i Dag, at Danmark ikke kan

løse det Spørgsmaal at give Sønderjyllands Befolkning Arbejde, hvorimod man kan det i Tyskland. Det er skamfuldt for os her at høre paa, at et tysksindet Medlem af den danske Rigsdag kan henvise til, at 7 000 Danske kan faa Arbejde i Tyskland, og den danske Rigsdag rejser hjem uden at kunne anvise dem Arbejde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Henning Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Henning Hasle: Jeg konstaterer, at det ærede Medlem Hr. Frits Clausen har givet de Angreb, der fra det tyske Mindretals Side er rettet mod dansk Styre, sin Tilslutning — saadan maa jeg forstaa det ærede Medlem —, sin fulde Tilslutning, endog paa den Maade, at det ærede Medlem kunde finde det passende her at sige, at han maatte skamme sig over Danmark.

Statsministeren (Stærning): Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Vanggaard for den Udtalelse, han fremsatte angaaende visse Angreb paa Danmark i Forbindelse med Grønland, der er fremkommet i et Tidsskrift, som ogsaa er omsendt til en Del af Rigsdagens Medlemmer. Jeg samstemmer ganske med det ærede Medlem i hans Beklagelse over, at et Sprog som det, der føres i det paagældende Tidsskrift, føres fra et Broder- og Naboland, saaledes som Tilfældet er, ligesom jeg samstemmer med det ærede Medlem i den Skildring, han gav af den grønlandske Befolkning og af denne Befolknings Krav paa at være medbestemmende om de Vilkaar, hvorunder den skal leve. Der er vel i denne Sag kun den Trøst, at det er utænkeligt, at det norske Folk skulde bifalde en saadan Form for Meningsudveksling som den, det ærede Medlem her fremdrog. Man har vel Grund til Forundring over saadanne Overfald, men dette kan jo ikke forandre det danske Folks Opfattelse med Hensyn til at bevare og søge udviklet det bedst mulige Forhold til vort Naboland Norge, ligesom det heller ikke kan forandre det danske Folks Opfattelse af vort Forhold til Grønland, navnlig ikke efter den Afgørelse, der er truffet ved international Domstol desangaaende.

I øvrigt er der ikke under denne Forhandling, i hvert Fald i den første Del af den, sagt noget om nogen Realitet, som i og for sig kan foranledige en Besvarelse fra Regeringsside. Den Diskussion, som har fundet Sted mellem Bondepartiet og Venstre eller mellem andre Dele af den samlede